

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Moriturum breui, maximè tentari, sed & maximè juuari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

54 Cap. LX. Morientium spes pœnitentia, & auxilij in tentationibus, quod verum; nec irremissibile, quod voluntarium, & quacumque necessitas cogat ad pœnitentiam; nec quantitas criminis; nec breuitas temporis; nec hora extremitas, nec vita enormitas: si vera contritio, si pura fuerit voluntatũ mutatio, nõ excludit à venia, sed in amplitudine finis sui mater charitas prodigos suscipit reuertentes, & velit nolit Nonatus hereticus, omni tempore, DEI gratia recipit pœnitentes, Etiam in ipsa morte, in qua maximè necessaria est pœnitentia.

IV.

Apoc. 12. 12.

Apoc. 6. 8.

Sed ne peccator moriturus pœnitentiam agat; immò, vt etiam, qui pœnitentiam egit, deijciatur, hostis noster Stygius, qui toto quidem vitæ tempore nos assidue tentat, tunc tamen maximè laborat, sciens, quòd modicum tempus habet. Cùm enim iram magnam, sitimque ingentem nostræ perditionis circumferat, perspiciatque, nisi tunc nos vincat, æternum se victum mansurum, omnem vim suam exerit, vt mortem nostram infernus sequatur. De quali mortuo loquitur Ioannes: *Ecco vidi equũ pallidum, seu corpus infirmum, & exanguè, & qui sedebat super eum, nomen illi Mors, & infernus sequebatur eum.* Per infernum non tantum intelligitur sepulchrum, sed etiam ipse æternus carcer damnatorum. Hinc hosti nostro nos fortiter oppugnanti, se se longè fortior opponit DEVS, Angelus custos, qui & ipse videt, modicum sibi tempus superesse, ad clientem suum non amitendum; DEI Mater, omnes Diui, si ad eorum auxilium confugiamus: præsertim autem illi, quos in omni vita sumus præcipuè venerati. Hi pro nobis orant, Angeli nobiscum pugnant: DEVS vires intellectui suggerit, & voluntati. Sed age tentationum genera, & remedia percurramus.

V.

1. Plerique ægroti tentantur spe falsa conualescendi: aut certè, vt etiam jam jam morituri, mortem adhuc longissimè abesse arbitrentur. Nimirum amor vitæ præsentis eis persuadet, vt, quidquid libenter haberent, libenter credant. Non parua est hæc tentatio, quia efficit, vt ægri nec peccata sua adhuc confiteri velint, nec ad mortem se præparent, neque extremam vñtionem admittant, immò nec mentionem mortis. Et accedunt à mundo submissi & à Satana instigati amici, qui per speciem consolationis morituro dicant, adhuc non esse desperatum de vita, posse eum reuirescere, breui meliùs habiturum.

Vtinam